

neste end 20 Aar giver ikke Adgang til Pension, men der kan tilstaaes vedkommende en aarlig Understøttelse, som dog stedse bør være mindre end Pensionen for 20 Aars Tjeneste. I disse Regler er der saa ved Lov 29. Marts 1899 foretaget Ændringer i §§ 2 og 3; derimod er der ikke ved denne Lov foretaget nogen Ændring i Lov 1876 § 1, ifølge hvilken Adgangen til at kunne opnaa Pension er afhængig af, at vedkommende har gjort 20 Aars aktiv Tjeneste efter det fyldte 18de Aar. Loven af 1899 gaar ud paa, dels at foretage nogle Ændringer ved Beregningen af Tjenesteindtægterne, dels at fastsætte, at Pensionen skal bestemmes efter Reglerne i den almindelige Pensionslov af 1858, saaledes at den aktive Tjeneste med Fradrag af 10 Aar betragtes som pensionsberettigende Tjenestetid. Naar disse to Love sammenholdes, vil det ses, at Betingelsen for overhovedet at kunne faa Pension er at have gjort 20 Aars Tjeneste efter det fyldte 18de Aar, saaledes at Pensionsret altsaa tidligst kan indtræde efter det fyldte 38te Aar. Men naar man overhovedet opnaar Pensionsret, bliver Pensionen beregnet efter hele Tjenestetiden med Fradrag af 10 Aar. Med andre Ord, naar man med det fyldte 38te Aar har gjort 20 Aars Tjeneste, vil man straks opnaa den Pension, som ifølge Reglerne i Loven af 1858 følger med 10 Aars Tjeneste, Halvdelen af Lønningen. Det ærede Medlems Forespørgsel gik ud paa, om ikke Loven af 1899 bør forstaaes saaledes, at Pensionsretten indtræder allerede efter 10 Aars Tjeneste. Dette maa jeg altsaa besvare benægtende. At denne Opfattelse er urigtig, fremgaar ikke blot af selve Lovens Indhold, men det blev under Forhandlingerne i 1899 paa Rigsdagen udtrykkelig udtalt, at den Bestemmelse i Loven af 1876, som fastsætter 20 Aars Tjenestetid som absolut Betingelse for at opnaa Pensionsret, fremdeles vedbliver at være gældende. Hermed har jeg besvaret det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslaget (se Tillæg C)
vedtoges enstemmigt med 76 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Tredie Behandling af Forslag til Lov om en Statstidende.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1513.)

Der var til denne Behandling intet Ændringsforslag stillet.

Sagen i sin Helhed sattes til Forhandling.

Slengerik: Det er kun et Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister, som jeg har ønsket at stille. Der staar intet i Forslaget om, hvor man skal lade Bladet trykke, og vi have jo ikke noget Statstrykkeri. Jeg vil derfor gerne have at vide, om Arbejdet med at trykke dette Blad bagefter vil blive udbudt ved Licitation, eller hvorledes man agter at gaa frem for at faa det udført.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Jeg skal dertil sige, at naar den Tid kommer, da dette Forslag bliver til Lov, og en Statstidende skal udgives, vil selvfølgelig Ministeren søge at faa Bladets Trykning udført paa den hensigtsmæssigste, bedste og billigste Maade. Arbejdet vil naturligvis blive søgt udbudt ved Licitation, men der staar forskellige Forhold i Forbindelse hermed, og det er ikke umuligt, at det ved Overvejelse viser sig, at Arbejderne kunne udføres i Forbindelse med Arbejdet paa andre af de af Staten udgivne Tidender. I hvert Tilfælde vil man selvfølgelig anvende Licitation, naar den Tid kommer.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C)
vedtoges enstemmigt med 80 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Tillæg til § 19 i Midlertidig Lov angaaende Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse af 29. December 1857.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1511.)